

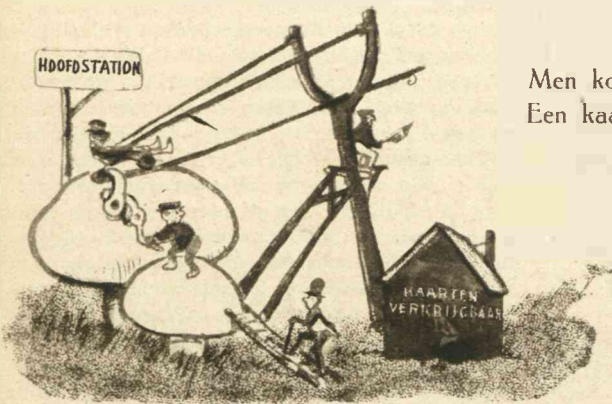
voor de Jeugd

De Katapult-Expres.

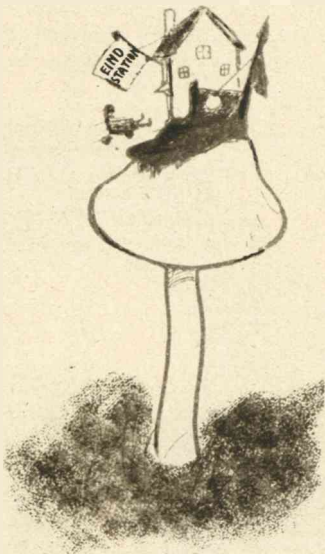
In 't diepst van 't woud, alwaar de paddestoelen groeien,
Daar leeft een dwergenvolk genoeglijk en wel.
Hoewel ze zich met tram of spoorweg niet bemoeien,
Kan men daar rijden toch gemakkelijk en snel.

Wil men van de eene plaats
gauw naar de andere reizen.
De Katapult-Expres brengt je
waar je wezen moet.

Men koopt aan 't hoofdstation (elk dwergje kan 't je wijzen)
Een kaart, en klimt omhoog naar den paddestoelenhoed.

En kijk, heel bovenaan ziet men een aardig sleetje.
Met kussens keurig net en rustend op een draad.
Draait nu de man er naast de kruk
slechts een klein beetje.
Dan — rrsst — vliegt men omhoog
tot waar het huisje staat.

Hoeveel er in stilte soms geleden wordt!

Het is verschrikkelijk, zóóals er in Turkije met de paarden gehandeld werd, in den laatste oorlog nog. Op alle mogelijke paarden werd maar beslag gelegd; oud en jong, sterk en afgeleefd, groot en klein.... dat hinderde in het geheel niet! Als ze tenminste nog maar in staat waren een ruiter te dragen, of een last naar het slagveld te vervoeren. En alle zonder onderscheid, kregen één en hetzelfde model houten zadel aan, dat dus in den regel niet paste en drukte en pijn deed.

Honderden paarden werden naar Constantinopel teruggezonden, die nog slechts een schaduw vertoonden, van wat zij vroeger waren en in den regel, buiten andere verminkingen, diepe wonden hadden op den rug, waar het zadel hen gepijnigd had. Er waren er bij, die totaal uitgeput mochten heeten en niet in staat waren om meer eenig werk te verrichten. Dergelijke arme dienstdoeners werden nu voor een paar gulden verkocht aan den meestbiedende en verrichtten nog een paar dagen den opgedragen arbeid, waarna ze dood neervielen!... De godsdienst verbiedt echter den Turken, eenig dier te doden, ofschoon ze het met de menschenlevens zoo nauw niet nemen!

In naam van den godsdienst worden soms heel wat gruwelen bedreven: zoo werd eenige jaren geleden besloten, om Constantinopel te bevrijden van al die „wilde“ honden; d. w. z. honden, die geen baas hadden. Toen al deze dieren bij elkaar waren gesloten, mochten ze aus niet op een zachte wijze uit de wereld geholpen worden, maar ze werden gezamenlijk naar een eiland gevoerd, waar ze nu den hongerdood moesten sterven!

Daar zou ze niet veel meer van navertellen!

Eenigen tijd geleden had er in de stad Cardiff een hoogst eigenaardig voorval plaats. Zóó baadde de stad nog in een zee van elektrisch licht, doch het volgend oogenblik was er alles even donker. En de verklaring van die Egyptische duisternis is als volgt: Een nieuwsgierige kattebeest was op het schakelbord gesprongen, en had vervolgens een wandeling tusschen de kabels ondernomen. Twee kabels raakten verward, de stroom liep door één draad in plaats zich te splitsen in de beide hoofdvertakkingen en... de stad was in duister gehuld! Zóó moet het tenminste in zijn werk zijn gegaan, ofschoon Poesje zelf er niet veel van heeft kunnen navertellen, daar haar deze onderzoekings-tocht het leven kostte!

Het vroolijke hoekje

Anekdoten.

De slimme Boer.

Boer Jaap was gestorven en had aan zijn zonen Pier, Klaas en Gerrit zijn bezittingen nagelaten. Daaronder hoorden ook zeventien koeien. Nu had hij evenwel bepaald dat zijn oudste zoon hiervan de helft zou erven, Klaas een derde en Gerrit, de jongste, een negende. Dat was evenwel een lastige bepaling, want nu kreeg de eerste $8\frac{1}{2}$, de tweede $5\frac{2}{3}$ en de laatste $1\frac{3}{9}$ koe.

Dat ging niet! Ze wisten er echter geen raad op!

Dat hoorde buurman Jochem, een oude slimme boer. „Ik zal jullie helpen,” zei hij. Toen nam hij een van zijn eigen koeien en voegde die bij de zeventien anderen. Nu was de verdeling heel gemakkelijk en het mooiste is dat ze nu nog meer kregen dan ze eerst gedacht hadden, want Pier kreeg er nu 9, Klaas 6 en Gerrit 3, terwijl een van de vetste koeien voor boer Jochem overbleef.

Hoe dat kwam, moeten de knapsten van jullie maar eens uitzoeken.

Oplossingen der raadsels voorkomende
in No. 9a.

1. Bergamotten.
2. Tabak.
3. Eindhoven.

Oom Tom.

EEN KLEINE DAPPERE

Dit kleine kereltje, dat natuurlijk nog te klein is om mede te strijden in den oorlog, heeft een soldatenpakje aangetrokken en loopt nu als een echte soldaat op straat. Zooals jelui ziet, heeft hij heel wat bekijks.